Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26122
Copyright: Admont, Benediktinerstift

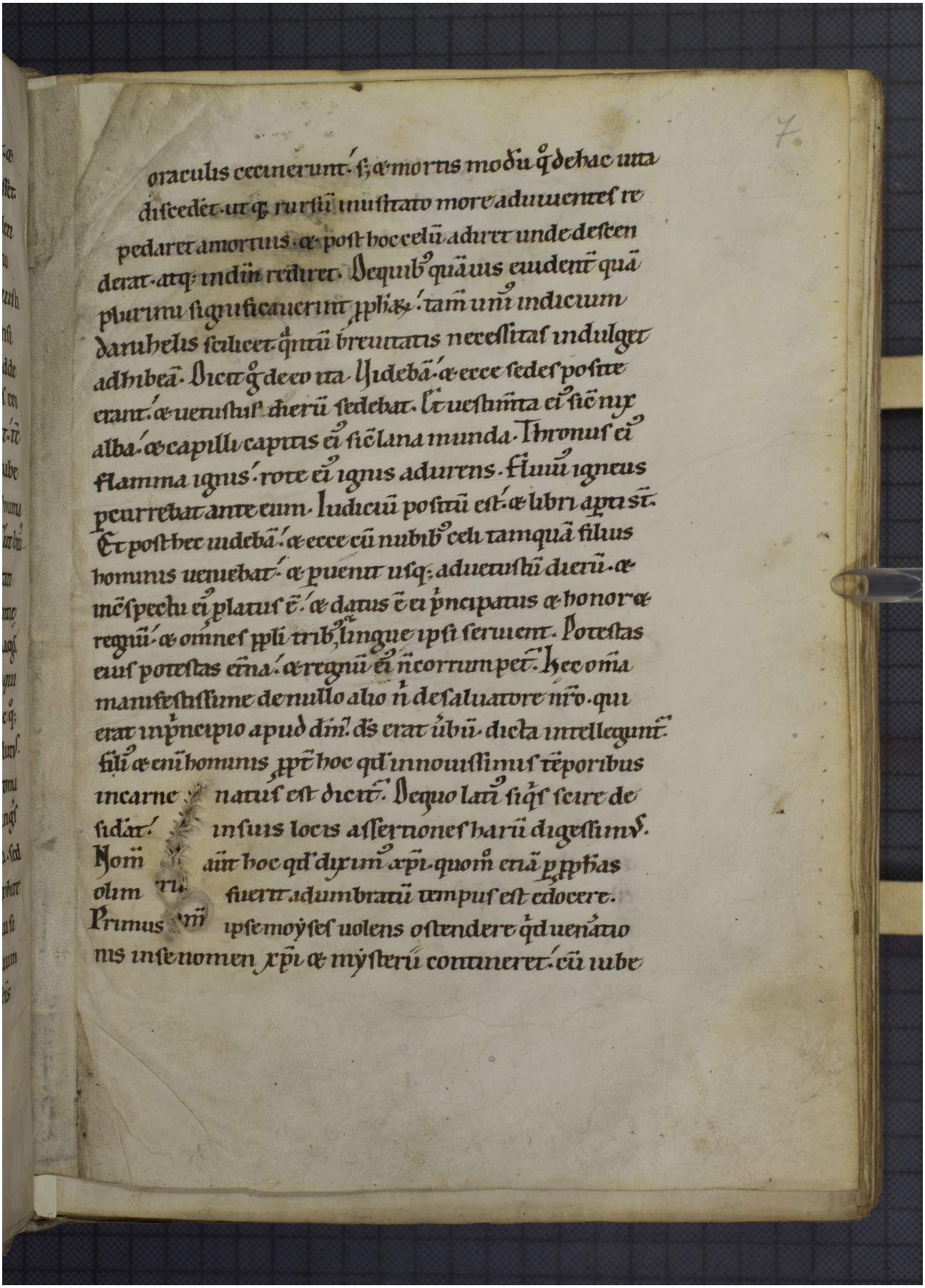

7.

oraculis cecinerunt. s; & mortis modu q̃ debac uita
discedet. ut q̃ rursũ inusitato more aduuentes re
pedaret amortuus. & post hoc celũ aduret unde descen
derat. atq; indũ reduret. Dequib̃ quãuis eudent̃ quã
plurimu significauerint ꝓphe. tam̃ unũ indicium
danubelis scilicet q̃ntũ breuitatis necessitas indulget
adhibeã. Dicit g̃ deeo ita. Videbã. & ecce sedes posite
erant. & uetustus dierũ sedebat. Et uestimẽta eius sicẽ nix
alba. & capilli capitis eius sicẽ lana munda. Thronus eius
flamma ignis. rote eius ignis adurens. Fluuũ igneus
pcurrebat ante eum. Iudiciũ positũ est. & libri aperti sũt.
Et post hec uidebã. & ecce cũ nubib̃ celi tamquã filius
hominis uenebat. & puenit usq; aduetustũ dierũ. &
mẽspectu eius platus ẽ. & datus ẽ ei pncipatus & honor &
regnũ. & omnes ꝓpli trib̃, lingue ipsi seruient. Potestas
eius potestas ẽna. & regnũ eius ñ corrumpet̃. Hec oma
manifestissime de nullo alio n̄ de saluatore nro. qui
erat in pncipio apud dm̃. ds erat ũbũ. dicta intellegunt̃
filio & eũ hominis ꝓpt̃ hoc qd̃ innouissimis tẽporibus
incarne natus est dicit̃. Dequo tam̃ siq̃s scire de
sidat. in suis locis assertiones harũ digessimus.
Nom aũt hoc qd̃ dixim̃ xpi. quom̃ ena ꝓ ꝓphas
olim fuerit adumbratũ tempus est edocere.
Primus ẽm̃ ipse moyses uolens ostendere q̃d uenãtio
nis in se nomen xpi & myſterũ continueret. eũ iube